

CHRISTIAN (12) MAAKT ANDEREN BLIJ
MET ZIJN MUZIKALE TALENT

‘Er gebeurt iets met hem als hij achter de piano plaatsneemt’

Alle ouders vinden hun kinderen natuurlijk speciaal, maar soms valt er iets éxtra bijzonders te vertellen over je kind. Deze keer vertelt René over zijn zoon Christian (12), een groot pianotalent. Christian zet zijn gave vooral in om iets voor anderen te kunnen betekenen.

Al is hij vastbesloten om dat in de toekomst weer op te gaan pakken.”

YouTube

“Christian lééft voor de muziek. Toen hij in groep 4 de muziek voor zijn verjaardag mocht uitzoeken, wilde hij een symfonie van Beethoven horen. Dat is wel een heel originele keuze op die leeftijd. Als ik Christian mag geloven, is hij nooit gepest. Hij ervaart eerder dat zijn leeftijdsgenoten trots op hem zijn. Tegenwoordig heeft hij een eigen YouTube-kanaal, met filmpjes waarop hij spelend op de piano te zien is. In no-time had hij ik-weet-niet-hoeveel volgers, waaronder ook zijn klasgenoten, die het allemaal wel ‘gaaf’ vinden.

Alles wat Christian doet, doet hij gedreven. Als ukkie kreeg hij wat schaatslessen. Hij keek zijn ogen uit toen aansluitend de ijshockeyers het ijs op kwamen. Een indrukwekkend gezicht natuurlijk en het duurde niet lang voordat hij lid van die club werd. Hij bleek er nog goed in te zijn ook en werd gevraagd voor de nationale jeugdselectie. Twee jaar lang heeft hij daarvoor meegetraind. Een heerlijke, sportieve uitlaatklep, maar het zette zijn toch al volle agenda behoorlijk onder druk. Er moest gekozen worden. Dat was een zware dobber voor hem. De piano won het van de ijshockeystick.”

Ongekende discipline

“Christian zit op een internationale school. Meer dan in het reguliere onderwijs wordt daar gekeken naar het kind en zijn talenten. Zo krijgt Christian voor bepaalde uren vrijstelling, uren die hij dan aan zijn pianostudie kan besteden. Na een strenge selectie is hij aangenomen op de afdeling Jong Talent van het Conservatorium van Amsterdam, waar hij elke zaterdag lessen volgt. Elke dag moet hij twee tot drie uur piano oefenen. Elke ochtend om zes uur gaat zijn wekker ▶

“Toen Marokko afgelopen september werd getroffen door een aardbeving, klom Christian in de pen. Hij schreef burgemeester Aboutaleb een brief en vertelde dat hij een benefietconcert wilde organiseren. Niet lang daarna werd dit een feit. Aboutaleb opende de avond en Christian kroop achter de vleugel om stukken van onder meer Bach en Mozart te laten horen. Er werd gul gedoneerd en er volgde nóg een benefietconcert, in ons eigen dorp. Christian is dan helemaal in zijn element. Niet alleen omdat hij zijn vingers gepassioneerd over de toetsen kan laten gaan, maar ook omdat hij iets voor anderen kan betekenen. Dat is Christian ten voeten uit. Afgelopen zomer sleepte hij op verschillende internationale

muziekconcoursen maar liefst vijf prijzen in de wacht. Daarna vroegen we ons af waarheen we op vakantie zouden gaan. Christian had meteen een mooi plan: ‘Ik wil in zorgcentra pianoconcerten geven voor ouderen.’ Dat is wel wat anders dan een mooie vakantiebestemming, maar we hebben zeker zoveel kilometers afgelegd. Hij nam zelf contact op met een bejaardenhuis. Na een paar optredens, had Christian zichzelf en zijn doel al goed op de kaart gezet. In mum van tijd had hij ruim 200 aanvragen. Kritisch werd bekeken wat haalbaar was. Dat resulteerde in een mooie zomertour langs zestig zorglocaties in Nederland en België. Dat Christian ervoor koos om voor ouderen op te treden, was niet direct een verrassing. Zijn oma’s heeft hij helaas nooit gekend, maar hij had een goede band met zijn opa’s, die ook gek waren van klassieke muziek.

Ze zijn overleden toen Christian vijf en zeven was. Hij mist ze nog steeds en zijn oudere publiek deed hem aan zijn grootouders denken. Hij vindt het oprecht leuk om ouderen blij te maken. Je ziet ze gewoon genieten. Zelf werd ik geraakt toen ik tijdens een optreden een dementerende man zag opstaan uit zijn rolstoel. Hij schuifelde naar de piano en stond even later naast Christian het stuk te dirigeren. En Christian? Die speelde onverstoort in volle concentratie verder. De opgeofferde zomervakantie werd een periode om nooit meer te vergeten.”

Eerste noten

“Bijna dertien jaar geleden werd Christian geboren. Het was vijf voor half zeven in de ochtend, toen ik de navelstreng mocht doorknippen.

Ik was onder de indruk van zijn gave uiterlijk en zijn grote bos donker haar. Maar het allerbelangrijkste vond ik dat hij gezond was. Dat is niet vanzelfsprekend en daar was ik me terdege van bewust. Bovendien was het een cadeautje dat ik, na twee dochters uit een eerder huwelijk, nu een zoon in mijn armen hield. En voor de familie was het extra bijzonder, omdat het vijftig jaar geleden was dat er een jongetje was geboren. Een stamhouder. Als kind heb ik zelf pianoles gehad en soms neem ik plaats achter de vleugel om *Für Elise* te spelen. Christian was drie, toen hij vroeg of hij dat ook eens mocht proberen. Terwijl ik wat anders ging doen, klom dat kleine mannetje op de pianokruk. Vervolgens hoorde ik hem de noten die hij eerder had gehoord, in grote lijnen naspelen.

Hij had er meteen gevoel voor én hij wilde meer. Voor zijn vierde verjaardag had Christian maar één wens: pianoles! Maar leerlingen zijn bij muziekscholen pas welkom als ze zes, zeven zijn. Mijn vrouw Farah vond uiteindelijk een muziekdocente die wel een privéles aan Christian wilde geven. Ze was hoogst verbaasd dat zo’n jong kind zo lang geconcentreerd kon blijven. Dat had ze nog niet eerder meegemaakt. Om die reden maakte de muziekschool alsnog een uitzondering en mocht Christian er toch lessen gaan volgen. Daar genoot hij volop van. Van de piano. Van de klassieke muziek en alles wat ermee te maken had. Uit nieuwsgierigheid heeft hij daarnaast ook nog even viool gespeeld, maar in combinatie met zijn huiswerk werd dit lastig. Hij is ermee gestopt.

Optreden verzorgingstehuis

Benefiet optreden met Aboutaleb

'TIJDENS HET SPELEN KRIJPT HIJ IN ZIJN EIGEN WERELD EN WORDT HIJ ÉÉN MET DE MUZIEK'

Christian met ouders Rene en Farah

af met een, hoe kan het ook anders, klassieke melodie. In de vroege ochtend wordt er dan al een uur aan de vleugel gespeeld. Niet omdat hij dat van ons moet. Nee, Christian heeft een ongekennde discipline. Dat moet natuurlijk ook als je op dat niveau wilt presteren.

Maar ook van ons vraagt het de nodige aandacht. Christians drukke agenda en zijn muziek staan hier in huis centraal. Vooral Farah rijdt hem de hele week overal naartoe. Zij offert zichzelf helemaal op om dit voor hem te kunnen regelen.

In de weekends doen we het gezellig samen. Dat betekent wel dat ons sociale leven kleiner is. Er moet weleens een feestje worden afgezegd, omdat we weer onderweg zijn met Christian naar een les, een optreden of een concours. Iets wat we overigens met liefde doen."

Nationale Kinderprijs

"Geen idee wie hem had opgegeven, maar uit duizenden aanmeldingen was Christian een van de zeven genomineerden voor de Nationale Kinderprijs 2023. Dat Christian zich belangeloos had ingezet voor zijn oudere medemens, was hiervoor de reden. Dus zo werden we afgelopen najaar via de rode loper in de Stadsschouwburg Utrecht ontvangen. Farah en ik zaten als trotse ouders in het publiek, terwijl onze zoon op het podium zijn opwachting maakte. Het was een officieel en groots gebeuren, waarbij de genomineerden voor het oog van de jury aan het woord kwamen.

Kinderen die de wereld een stukje mooier willen maken. De organisatie wil de stem van de jeugd laten horen en daarmee jong en oud inspireren om zich in te zetten voor een vreedzame samenleving. Daarbij maakt het niet uit hoe groot je bent, hoe oud of hoe sterk: iedereen kan het verschil maken in het leven van iemand anders. Het was heel bijzonder om Christian daar op het

podium te zien spreken en spelen. Er gebeurt altijd iets met hem als hij achter de piano plaatsneemt. Van tevoren kan hij nog even zenuwachtig zijn, maar zodra hij gaat zitten, is hij direct gefocust. Dan kruipt hij in zijn eigen wereld. Helemaal zen. Hij zou het geloof ik niet eens merken als er een bom zou afgaan. Hij kan er al zijn emotie in kwijt. Ik zit dan te genieten, terwijl zijn moeder juist wat gespannen wordt. Ze leeft zo met hem mee. Christian is op dat moment volledig één met de muziek.

De geschiedenis erachter vindt hij al even interessant. Het is al een behoorlijk bijdehandje aan het worden dat mij regelmatig verbetert. Zijn grote idolen zijn Chopin en Beethoven. En ooit hoopt hij de beroemde, blinde pianist Tsujii uit Japan te ontmoeten, die Christian als zijn grote voorbeeld uit deze eeuw beschouwt."

Toekomstmuziek

"Helaas ging hij er tijdens de Kinderprijs 2023 uiteindelijk niet met de winst vandoor, maar Christian vond het al prachtig dat hij andere jongeren de boodschap heeft kunnen meegeven om iets te doen voor ouderen in je omgeving. Dat kan op veel manieren, je hoeft daar niet muzikaal voor te zijn. Christian heeft altijd oog voor anderen en dat siert hem. Dit jaar wil hij met pianoconcerten geld gaan inzamelen voor onderzoek naar dementie. Als je hem naar zijn toekomstplannen vraagt, zou je verwachten dat hij zichzelf ergens in jacquet op een groot internationaal podium achter een vleugel ziet zitten. Maar zijn antwoord is al even ontroerend als verrassend: 'Ik hoop dat ik zo veel mogelijk mensen kan blijven helpen.' Ik vind het mooi dat hij zo in het leven staat. Ik spreek het misschien niet zo vaak uit, maar ik ben er ongelooflijk trots op dat hij onze zoon is." ■